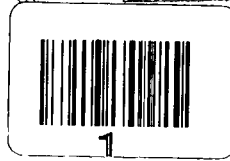

רשומות

1956

הרשם

קובץ התקנות

1 בינואר 1956

573

י"ז בטבת תשט"ז

עמוד

358

תקנות שירות בסחון (חובות אנשי מילואים), תשט"ז—1956.

תקנות השיפוט הצבאי (התאמת החוק עם האמנה בדבר הטיפול בשבויי מלחמה),

360

תשט"ז—1956

362

תקנות השיפוט הצבאי (ניכוי קנסות ומיצויים), תשט"ז—1956.

חוק שירות בטחון, תש"ט—1949

תקנות בדבר חובות אנשי מילואים שאינם בשירות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 (ט) לחוק שירות בטחון, תש"ט—1949, ובאישור ועדת החוץ והבטחון של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הנדרות

„פקודה“ — לרבות פקודות הצבא, פקודות קבע, פקודות שגרה והוראות אחרות המחייבות בצבא;

„איש מילואים“ — יוצא-צבא הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא, שעה שאינו בשירות; „חוק השיפוט הצבאי“ — חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955²;

„מפקד“ — מפקד היחידה בה משרת איש מילואים, לרבות הממונה על משרד מפקדת אותה יחידה.

2. בתקנות אלה תהיה משמעותם של המונחים הבאים כמשמעותם בחוק השיפוט הצבאי, והם: „פקודות הצבא“, „צבא“, „חיל“, „רכוש צבאי“.

סונחים מחוק השיפוט הצבאי

3. (א) איש מילואים יודיע למפקדו על השינויים הבאים בפרטים האישיים שלו:

שינוי בפרטים האישיים

(1) שינוי שמו הפרטי או שם משפחתו;

(2) גישואין או גירושין;

(3) ילדים שנולדו לו;

(4) פטירת בן-זוגו או ילדו;

(5) שינוי מענו האזרחי;

(6) מקום שהותו הזמני וכל שינוי בו;

(7) שינוי מקום עבודתו או המוסד החינוכי בו הוא לומד;

(8) שינוי בפרטים לגבי שארו הקרוב ביותר ומענו;

(9) שינוי בדרגת השכלתו;

(10) שינוי במקצועו.

(ב) הודעה כאמור בתקנת משנה (א) (1) עד (4) ו-(7) עד (10) תימסר לא יאוחר משלושים יום לאחר השינוי; הודעה כאמור בפסקאות (5) ו-(6) לתקנת משנה (א), תימסר לא יאוחר משלושה ימים לאחר אירוע המקרה שבאותה פסקה.

4. איש מילואים השווה מחוץ לגבולות המדינה יתייצב בהתאם לפקודה לפני נציגות המדינה הקרובה ביותר למקום שהותו.

התייצבות בחוץ לארץ

5. איש מילואים שמחמת כל סיבה שהיא נבצר ממנו להתייצב לשירות במועד שנקבע, יודיע על כך למפקדו בהקדם האפשרי, ובאם מחלה מנעה ממנו את התייצבותו לשירות, יתייצב לבדיקה רפואית או ירשה בדיקה רפואית במקום הימצאו.

אי-התייצבות לשירות

6. (א) איש מילואים שאיבד את הקשר עם יחידתו יפנה, בכתב או בעל פה, לקצין העיר הקרוב ביותר למקום שהותו על מנת לחדש קשר זה.

איבוד הקשר עם היחידה

¹ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 271: ס"ח 102, תשט"ו, עמ' 0.
² ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 171.

(ב) יראו איש מילואים כמי שאיבד את הקשר עם יחידתו, אם במשך 6 חדשים רצופים לא קיבל פקודת התייצבות בכתב, ולא התייצב ביחידתו או במשרד הקישור שלה ולא קיבל כל הוראה מיחידתו.

7. איש מילואים ימלא אחרי כל פקודה שלפיה עליו למסור לאיש מילואים פלוני פקודה המיועדת לאיש מילואים אלמוני.

8. איש מילואים ימסור לפי פקודה ידיעות מלאות ונכונות, כמיטב יכלתו, על כל ענין המתייחס למילוי תפקידיו בצבא, או לכל פעולה שפעל או שהיה חייב לפעול.

9. לא יפנה איש מילואים לאדם שאינו ממלא תפקיד בצבא בענינים הנוגעים לצבא, במישרין או בעקיפין, אלא באמצעות מפקדו או באמצעות חייל או מוסד צבאי אחר שנקבע לשם כך בפקודה.

10. איש מילואים יציית לכל פקודה בדבר —

(1) יציאתו לשירות ושובו ממנו ובכלל זה לבושה, הדרך בה יגיע לשירות או ישוב ממנו ואמצעי התחבורה שישתמש בהם;

(2) גילוי דרגתו או תפקידו בכוחות המילואים שעה שהוא מחוץ לשירות;

(3) לבישת תלבושת צבאית שעה שהוא מחוץ לשירות.

11. איש מילואים ישא עמו תמיד את תעודת איש המילואים שלו ויציגה לפי דרישת שוטר צבאי או חייל אחר שהוסמך לכך לפי פקודה; וכן ישא עמו כאמור כל מסמך צבאי אחר שנקבע בפקודה כמסמך שהוראות תקנת משנה זו חלות עליו.

12. איש מילואים שנמסר לו רכוש צבאי על ידי הצבא חייב לנהוג בו בהתאם לפקודה בלבד, להימנע מעשיית שינויים, בו שלא הותרו בפקודה, לאפשר את בקרתו במקום, בזמן ובאופן שנקבע בפקודה, להודיע בהקדם האפשרי ובהתאם לפקודה על אבדנו או על נזק שנגרם לו ולהימנע מכל מעשה המהווה עבירה על הסעיפים 76 (ב), 76 (ג), 77, 78, 79 או 80 לחוק השיפוט הצבאי.

13. אי-קיום חובה מן החובות המנויות בתקנות אלו מהווה עבירה ודינה — מאסר ששה חדשים או קנס חמישים לירות או שני הענשים כאחד.

14. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"ז בטבת תשט"ז (1 בינואר 1956).

15. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות בטחון (חובות אנשי מילואים), תשט"ז—1956".

י"ג בטבת תשט"ז (28 בדצמבר 1955)

(חמ 730201)

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955

תקנות כענין התאמת החוק עם האמנה בדבר הטיפול בשבויי מלחמה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 10 ו-542 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הגדרות

„האמנה“ — אמנת ג'ניבה מ-12 באוגוסט 1949 בדבר הטיפול בשבויי מלחמה¹;

„שבוי“ — שבוי מלחמה, כמשמעותו בסעיף 4 לאמנה;

„נציג השבויים“ — נציג השבויים שנבחר בהתאם לסעיף 79 לאמנה;

„המעצמה המגינה“ — המעצמה המגינה כאמור באמנה;

„קנס“ — לרבות הפקעת משכורת.

2. שבוי שברח מהשבוי והצליח בבריחתו כמשמעותה בסעיף 91 לאמנה, לא יועמד לדין באשמת עבירה על סעיף 121 לחוק, אם חזר ונשבה.

ברחה מוצלחת

3. שבוי שניסה לברוח מהשבוי ונתפס לפני שהצליח בבריחה, לא יועמד אלא לדין משמעתי.

נסיון ש9 בריחה

4. (א) שבוי שעבר עבירה מתוך כוונה יחידה להקל על בריחתו ואין כרוכה בה שום פגיעה בחי אדם או באבר מאבריו כגוף עבירה כלפי רכוש הציבור, גניבה שלא לשם התעשרות, עריכת מסמכי שקר או השימוש בהם, לבישת בגדים אורחיים — לא יועמד אלא לדין משמעתי.

עבירות
הכרוכות
בבריחה

(ב) שבוי העוזר או המסייע לבריחה או לנסיון בריחה, לא יועמד אלא לדין משמעתי.

5. לא יידון שבוי בדין משמעתי אלא על ידי קצין שיפוט, לפי סעיף 139 (1) לחוק.

קצין שיפוט

6. תקופת מעצרו של שבוי על פי סימן א' לפרק הראשון של חלק ה' לחוק, לפני בירור דינו בדין משמעתי, לא תעלה על ארבעה-עשר יום.

מעצר לפני
דין משמעתי

7. הטיל קצין שיפוט על שבוי עונש מחבוש, יכלול בתקופת העונש כל תקופה שבה היה השבוי נתון במעצר בקשר לדין משמעתי זה לפני הפסק.

הכללת תקופת
מעצר בעונש

8. (א) החזקת שבוי במעצר או עונש מחבוש שהוטל עליו בדין משמעתי לא יגרעו מזכויותיו לפי הסעיפים 78 עד 126 לאמנה או מזכויותיו הנובעות מדרגתו הצבאית.

שמירת זכויות

(ב) החזקה או עונש כאמור בתקנת משנה (א) לא ישללו מהשבוי את זכויותיו האחרות לפי האמנה, אלא אם השימוש בהן נמנע מחמת עצם הכליאה בחדר המשמר או במחנה המעצר.

9. קנס המוטל על שבוי בדין משמעתי לא יעלה על 50% מהסכום המתקבל מצירוף מפרעת השכר ושכר העבודה ששבוי זכאי להם על פי הסעיפים 60 ו-62 לאמנה, במשך תקופה שאינה עולה על שלושים יום.

שיעור הקנס

10. (א) קצין שיפוט בכיר לא יטיל על שבוי עונש מחבוש לתקופה העולה על שלושים יום, אף אם עונש המחבוש בא במקום קנס לפי סעיף 39 לחוק.

עונש מחבוש
וביצועו

¹ ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 171.
² כתבי אמנה 30, תשי"א, עמ' 453.

(ב) שבוי שנידון בדין משמעתי למחבוש ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למחבוש בשל עבירה אחרת, תקופת העונש השנית לא תתחיל לפני תום שלושה ימים מיום גמר תקופת העונש הראשונה אם תקופת אחד העונשים האלה היא עשרה ימים או יותר.

11. ביצוע עונש שהוטל על שבוי בדין משמעתי לא יעוכב לתקופה העולה על חודש מיום מתן הפסק.

12. מפקד מחנה השבויים ינהל רשימה של השבויים שנידונו בדין משמעתי ושל העונשים שהוטלו עליהם.

13. כל פסק בדין משמעתי יובא על ידי מפקד מחנה השבויים לידיעת נציג השבויים.

14. תקופת מעצרו של שבוי על פי הוראות סימן א' לפרק הראשון של חלק ה' לחוק, לפני בירור דינו בבית דין צבאי, לא תעלה על שלושה חדשים.

15. לפחות שלושה שבועות לפני המועד שנקבע לקיום משפטו של שבוי תימסר למעצמה המגינה ולנציג השבויים הודעה על פי סעיף 104 לאמנה.

16. לשבוי תימסר לפני קיום משפטו הודעה בדבר זכויותיו על פי סעיף 105 לאמנה.

17. (א) לא בחר לעצמו השבוי סניגור, תהיה המעצמה המגינה זכאית למנות לשבוי סניגור בהתאם לסעיף 105 לאמנה.

(ב) לסניגור של שבוי תינתן שהות של לא פחות משבועיים לפני תחילת הדיון לשם הכנת ההגנה על אותו שבוי.

18. (א) לפני תחילת הדיון יימסר העתק כתב-האישום לשבוי ולסניגורו בשפה שכל אחד מהם שומע אותה.

(ב) הביע שבוי או סניגורו רצון לעיין בחומר הבדיקה או החקירה המוקדמת על פי הוראות סעיף 307 לחוק, יתורגם חומר זה לשפה שכל אחד מהם שומע אותה.

19. הטיל בית דין צבאי מחבוש או מאסר, יכלול בתקופת העונש גם כל תקופה שבה היה השבוי נתון במעצר בקשר למשפט זה לפני גזר הדין.

20. לא יוטל על שבוי עונש הורדה בדרגה.

21. עונש מוות שהוטל על שבוי לא יבוצע אלא אם חלפו לפחות ששה חדשים מהיום בו קיבלה המעצמה המגינה הודעה כאמור בסעיף 107 לאמנה.

22. שבוי שנידון בבית דין צבאי לעונש מאסר או מחבוש ישא את ענשו בהתאם להוראות החוק, אולם למרות כל הוראה אחרת בתקנות בתי הסוהר הצבאיים, תשט"ז—1955, בתקנון מחנות המעצר הצבאיים או בתקנון חדרי המשמר הצבאיים יהיו נתונות לו כל הזכויות על פי הסעיפים 78—126 לאמנה.

23. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"ז בטבת תשט"ז (1 בינואר 1956).

24. לתקנות אלה ייקרא "תקנות השיפוט הצבאי (התאמת החוק עם האמנה בדבר הטיפול בשבויי מלחמה), תשט"ז—1956".

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

אני מסכים.
י"ז בטבת תשט"ז (1 בינואר 1956)
(חמ 73147)

פנחס רוזן
שר המשפטים

⁸ ק"ת 565, תשט"ז, עמ' 206.

חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955

תקנות בדבר ניכוי קנסות או פיצויים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 497 (א) ו-542 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו—1955, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

הגדרות

„המינהל“ — מינהל התשלומים של הצבא;

„פיצויים“ — פיצויים על נזקים לרכוש הצבא או לרכוש המדינה;

„מפקד היחידה“ — מפקד היחידה בה משרת האדם שנתחייב בתשלום קנס או פיצויים;

„שכר“ — כספים המגיעים לנידון מזמן לזמן עקב שירותו בצבא.

2. נתחייב אדם בבית-דין צבאי לשלם קנס או פיצויים ולא שילמם במוזמנים, תימסר למינהל על כך הודעה בהתאם לפקודות הצבא.

הודעה על חיוב
בבית-דין צבאי

3. (א) נתחייב אדם בדין משמעתי לשלם קנס או פיצויים ולא שילמם במוזמנים ובהתאם לפקודות הצבא הוא מקבל או זכאי לקבל שכר במוזמנים ביחידתו, יגונו הקנס או הפיצויים מן השכר כאמור בשיעורים ובדרך שייקבעו בפקודות הצבא.

ניכוי קנס או
פיצויים שהוטלו
בדין משמעתי

(ב) סבור מפקד היחידה כי הסכום הכולל של השכר המגיע לנידון או שיגיע לו עד תום תקופת שירותו לא יספיק כדי ניכוי כל הקנס או הפיצויים, כאמור בתקנת משנה (א), ימסור למינהל על כך הודעה בהתאם לפקודות הצבא.

4. נתחייב אדם בדין משמעתי לשלם קנס או פיצויים ולא שילמם במוזמנים, ובהתאם לפקודות הצבא הוא אינו מקבל או אינו זכאי לקבל שכר במוזמנים ביחידתו, תימסר למינהל על כך הודעה בהתאם לפקודות הצבא.

הודעה למינהל
על חיוב בדין
משמעתי

5. קיבל המינהל הודעה כאמור בתקנה 2, 3 (ב) או 4, ינכה, בשיעורים ובדרך שייקבעו בפקודות הצבא, את הקנס, או את הפיצויים או את יתרתם שטרם שולמה, מהשכר המגיע לנידון והמשתלם בהתאם לפקודות הצבא על ידי המינהל.

ניכוי קנס או
פיצויים על ידי
המינהל

6. תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"ז בטבת תשט"ז (1 בינואר 1956).

תחילה

7. לתקנות אלה ייקרא „תקנות השיפוט הצבאי (ניכוי קנסות ופיצויים), תשט"ז—1956“.

השם

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

י"ז בטבת תשט"ז (1 בינואר 1956)
(חמ 78148)

¹ ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 171.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).